

Nieuwsbrief 19 juni 2020.

Zimbabwe

PERSVERKLARING VAN ZCTU PRESIDENT PETER GIFT MUTASA OVER LONEN EN PRIJZEN OP 19 JUNI 2020, HARARE

Citaten:

“We staan nu voor de afgrond. Werknemers zijn te ver geduwd en kunnen het niet meer aan.”

“We weten dat we met wreed geweld tegemoet zullen worden getreden en het is mogelijk dat sommige mensen worden gedood, gemarteld, ontvoerd en wreed behandeld. Dit is de prijs die sommigen van ons bereid zijn te betalen.”

“...en ik nodig alle Zimbabweanen uit voor deze waardige strijd. Het zal moeilijk zijn, maar de overwinning is zeker als we verenigd en vastberaden zijn.”

Hieronder de hele verklaring

De regering moet de lockdown-maatregelen opschonen. 17 juni

De afgelopen dagen heeft het Zimbabwe Congress of Trade Unions (ZCTU) met bezorgdheid nota genomen van de intimidatie van arbeiders en andere burgers op weg naar hun werk door leden van de veiligheidstroepen in naam van het stoppen van de verspreiding van COVID-19, ondanks officiële papieren waarmee ze aan het werk kunnen.

We hebben gezien dat arbeiders werden gedwongen om lange afstanden te lopen nadat ze zonder aanwijsbare reden gedwongen waren uit het openbaar en particulier vervoer te stappen. Met alleen de mededeling dat niemand de stad in mag. Wat het nog erger maakt, is dat de overheid helemaal niets communiceert, waardoor burgers in verwarring raken.

(hieronder meer)

PERSVERKLARING VAN ZCTU PRESIDENT PETER GIFT MUTASA OVER LONEN EN PRIJZEN OP 19 JUNI 2020, HARARE

Leden van de pers, ik heet je van harte welkom bij deze persbriefing die specifiek gaat over de lonen en salarissen en de stijgende prijzen van goederen en diensten. (...)

Weet je nog, voor het uitbreken van COVID-19 hadden we een onafgemaakte strijd om te vechten voor een redelijk leefbaar minimumloon. In het bijzonder pleitte de ZCTU voor de terugkeer van het gebruik van de Amerikaanse dollar als betaalmiddel voor lonen en salarissen. We voerden aan dat het land niet klaar was om zijn eigen munteenheid te hebben, omdat de economische fundamenten er niet waren. We hebben zelfs een ander alternatief voorgesteld om de Zuid-Afrikaanse rand te gebruiken. Helaas werden we door de pro-etablisement bestempeld als 'niet-patriottisch'. Het is niet zo dat we niet van ons land houden, maar we waren realistisch. Tegenwoordig huilt iedereen omdat de inflatie een hap van de inkomens neemt. Het door de regering geprezen

minimumloon van ZWL \$ 2500 is van de ene op de andere dag waardeloos geworden omdat de inflatie oploopt tot meer dan 850%. Tijdens de lock-down zijn de prijzen van goederen en diensten met meer dan 500% gestegen, terwijl de Armoedegrens ver boven ZWL \$ 8 000 ligt en elke minuut verandert. In ieder geval is voor de meeste goederen en diensten nu betaling in Amerikaanse dollar vereist. Een emmer maïs kost nu gemiddeld US \$ 6. Zelfs die services die zijn gekoppeld aan de lokale valuta, worden allemaal gebenchmarkt in Amerikaanse dollars. We zeiden dat we een luchtspiegeling achtervolgden en dat we terug moesten naar het gebruik van US \$, maar we werden belachelijk gemaakt.

Sommigen zouden kunnen beweren dat het land niet in staat is om een leefbaar loon te betalen en meer nog in US \$. Zimbabwe beschikt over zoveel middelen mits we de corruptie op hoog niveau, die de belangrijkste oorzaak van onze ellende is, in bedwang houden. Je hebt zelf gezien hoe de COVID-19 is gebruikt om geld van donoren te stelen. Het is maar een topje van de ijsberg. Mineralen worden elke dag links, rechts en in het midden geplunderd en als we deze corruptieplaag beteugelen, zouden we in de basisbehoeften van onze mensen kunnen voorzien.

Zelfs boeren zijn niet gespaard gebleven. In feite is er een overval op klaarlichte dag gaande.

Tabakstelers kopen hun inputs in vreemde valuta en verkopen hun gewassen in vreemde valuta. Ze krijgen niet al hun verdiensten in vreemde valuta. Wanneer ze de weinige US \$ die ze ontvangen storten op hun Nostro-rekeningen, worden ze betaald met het vaste officiële tarief van US \$ 1: ZWL \$ 25, maar het tarief op de markt is meer dan US \$ 1: ZWL \$ 70.

Tijdens de TNF-bijeenkomsten (overleg regering-werkgevers-werknemers) pleitte de regering bij de sociale partners om hen zes maanden de tijd te geven om de economie weer op de rails te krijgen. Ze beweerden dat ze de munt binnen zes maanden zouden kunnen stabiliseren. Ze weigerden letterlijk de Rand en de US \$ te adopteren in naam van 'soevereiniteit'. Jullie kunnen nu allemaal zien waar we nu zijn!

Iedereen huilt, van de ambtenaar, de student tot de informele werker. Het centrum kan niet meer stand houden. We staan nu voor de afgrond. Werknemers zijn te ver geduwd en kunnen het niet meer aan.

Zoals u weet, had de ZCTU vóór het begin van COVID-19 arbeiders gemobiliseerd om actie te ondernemen, niet alleen tegen lage lonen, maar ook tegen de hoge kosten van levensonderhoud. Het mandaat werd tijdens de raadpleging door de werknemers gegeven in de vorm van arbeidsfora die in het hele land plaatsvonden. We hadden het actieplan stopgezet vanwege de Corona-pandemie en ook om de dialoog een kans te geven. Het lijkt erop dat we nergens heen gaan en we adviseren de regering vandaag dat we geen andere keuze hebben dan ons constitutionele protestrecht uit te oefenen.

We roepen daarom alle Zimbabwanen die Zimbabwe in hart en nieren hebben op om zich bij de ZCTU aan te sluiten, terwijl we een vreedzame druk uitoefenen voor een beter Zimbabwe. We kunnen echter niet mobiliseren op basis van sectoren. Niet meer de informele - formele kloof, de stedelijke - landelijke kloof, geen oost, west, zuid en noord, - dat verdeelt alleen de armen en onderdrukten; zij moeten gezamenlijk strijden voor een eerlijk deel van de koek. We zijn allemaal op zoek naar voedsel en hongerig. Dus, wat is de basis van de verdeling? We hebben een verenigd front nodig van studenten, bewoners, boeren en de burgermaatschappij. De verpleegsters hebben de weg al getoond en we moeten hen steunen. We groeten het heroïsche en verenigde standpunt van gezondheidswerkers die strijden voor betere salarissen. De regering komt al te lang haar beloften niet na om het welzijn van gezondheidswerkers te verbeteren. Het zijn eerstelijns werkers in de strijd tegen het Corona-virus.

We prijzen ook de Verenigde plattelands lerarenunie van Zimbabwe (ARTUZ) omdat ze hebben verklaard dat leraren vanaf maandag 22 juni actie zullen ondernemen om op salarissen in US \$ betaald te krijgen. Het is onze collectieve strijd; iedereen lijdt en moet collectief bijdragen. We weten dat we met wreed geweld tegemoet zullen worden getreden en het is mogelijk dat sommige mensen worden gedood, gemarteld, ontvoerd en wreed behandeld. Dit is de prijs die sommigen van ons bereid zijn te betalen. We moeten allemaal een serieus collectief en langdurig protest opzetten totdat we een beter Zimbabwe krijgen.

Zimbabweanen sterven tijdens deze lock-downperiode stilletjes door honger en uithongering. De ZWL \$ 200 per huishouden die de regering tijdens deze sluiting heeft beloofd, heeft hen ondanks het feit dat het bedrag te weinig is, niet bereikt. Niemand zal voor ons vechten, behalve wijzelf. Als arbeiders zijn we van mening dat we een grondwettelijk recht hebben om de straten te gaan vullen en ik nodig alle Zimbabweanen uit voor deze waardige strijd. Het zal moeilijk zijn, maar de overwinning is zeker als we verenigd en vastberaden zijn.

GOD ZEGEN ARBEIDERS VAN ZIMBABWE
DANKJEWEL!

De regering moet de lockdown-maatregelen opschonen. 17 juni

De afgelopen dagen heeft het Zimbabwe Congress of Trade Unions (ZCTU) met bezorgdheid nota genomen van de intimidatie van arbeiders en andere burgers op weg naar hun werk door leden van de veiligheidstroepen in naam van het stoppen van de verspreiding van COVID-19, ondanks officiële papieren waarmee ze aan het werk kunnen.

We hebben gezien dat arbeiders werden gedwongen om lange afstanden te lopen nadat ze zonder aanwijsbare reden gedwongen waren uit het openbaar en particulier vervoer te stappen. Met alleen de mededeling dat niemand de stad in mag. Wat het nog erger maakt, is dat de overheid helemaal niets communiceert, waardoor burgers in verwarring raken.

De manier waarop mensen bij verschillende controleposten moeten wachten en ook weer bij terugkeer naar huis, is ontmenselijking van de hoogste orde. Waarom zouden werknemers in totaal zes uur nodig hebben om naar hun werk te gaan en naar huis terug te keren? Het land heeft geen brandstof en transport krijgen is een nachtmerrie geworden. In ieder geval zijn de salarissen ontoereikend geworden, waardoor de werknemers meer onder druk zijn komen te staan.

Of er is geen standaard checklist van wat er nodig is bij de talrijke controleposten en de veiligheidstroepen werken volgens hun grillen, of is dit opzettelijke intimidatie van burgers.

Er is geen garantie voor de veiligheid van werknemers van en naar de werkplek, aangezien de staat zonder kennisgeving of rechtvaardiging alleen maar steden afzet en de reizende werknemers vernedert, waarbij sommigen over lange afstanden moeten lopen als ze terug naar huis willen.

De ZCTU zou van de staat willen weten of het land de grondwet heeft opgeschort en zijn toevlucht heeft genomen tot besluiten op basis van decreten die zijn genomen zonder inachtneming van de vrijheden van mensen zoals vastgelegd in de grondwet.

De ZCTU adviseert er bij de arbeiders met klem om thuis te blijven totdat het veilig is om te reizen.

Japhet Moyo
SECRETARIS-GENERAAL